

VIT SKULU GIFTAST
TEMA Í SUMMARVIKUSKIFTINUM

Dánial snýtti deyðan

GIFTAST EITT ÁR AFTANÁ FERÐSLUÓHAPPIÐ

16. MARS Í **FJØR** GLOYMIR DÁNIAL **ONGANTÍÐ**. HANN HEVÐI **JÚST** SETT **DAMUNA** AV Í **RUNAVÍK**, OG Á VEG ÚT Á **TOFTIR** LEGGUR EIN **BILUR** ÚT FYRI HANN. DÁNIAL **KOYRIR** AV VEGNUM, FER **BÓLTANDI** OMAN EFTIR **BØNUM** OG ENDAR **VITLEYSUR** Í SJÓNUM Í EINUM **SUNDURKNÚSTUM** BILI. VIÐ **LUNGUM** FULLUM AV **SJÓGVI**, BROTNUM **RYGGJARGEISLA** OG TRIMUM **HEILABLØÐINGUM** VERÐUR **DÁNIAL** SENDUR **AKUTT** TIL **DANMARKAR**, HAR HANN LIGGUR Í **KOMA** Í EINA **VIKU**. Í DAG ER HANN SO AT SIGA KOMIN **HEILT** FYRI **SEG**, OG **5. AUGUST** GIFTIST HANN VIÐ UNNUSTUNI **RÓ**

GIFTAST

Óli Jákup Jacobsen
post@sosialurin.fo

Tað er eitt satt undur, at Dánial Bertholdsen er millum okkara. Donsku læknarnir søgdu, at hann var ein sól-skinssøga. Ein onnur sólskinssøga verður um tvær vikur, tá Dánial giftist við síni unnustu, Ró Kajsdóttir.

Einvegis forelskils

Ró og Dánial hittust fyrstu ferð eitt septemberhóskvöld í Klaksvík fyri skjótt tveimum árum síðan í 2012, tá hon var 19 ára gomul, og hann var 18.

– Ungdómsmøti var í Betesda, og ein vinmaður og eg vóru farnir. Eg sá Ró millum hini fólkinu og hugsaði við mær sjálvum, at eg ætlaði at prátta við hana aftaná møtið. Eg tráspurdi vinmannin, hvør hon var, hvar hon búði, hvussu hon var og so framvegis, sigur Dánial, sum í dag er 20 ára gamal og er ættaður úr Klaksvík.

Men tað var ikki bara bara at koma í samband við ljóshærdu gentuna úr Saltangará.

– Eg fylgdist við eini vinkonu, og vit rýmdu, beint sum møtið var av. Vit fóru við bili yvir í Kiosk Vár at keypa okkurt, sigur 21 ára gamla Ró.

Dánial visti, hvat hann vildi hava, og tá hann sá Ró rýma, bað hann vinmannin hjá sær ringja til vinkonuna hjá henni, sum hann kendi væl.

– Man kann siga, at talan var um kærleika við fyrsta eygnakast – frá mínari síðu væl at merkja. Tá vinmaðurin hevði spurt, hvar tær vóru, fóru vit

báðir gangandi yvir í Kiosk Vár. Beint sum vit skuldu til at fara inn, komu tær út, og vit endaðu við at standa á trappuni og prátta eina góða løtu, sigur Dánial.

– Satt at siga tosaðu Dánial og eg onki serliga nógv tað kvøldið. Hann tosaði nógv meira við vinkonuna, og eg hevði mistanka, at hann var forliptur uppi í henni.

– Men eg visti ikki, hvat vit bæði høvdu skulað tosað um, tí eg kendi teg ikki tá, er Dánial skjóttur at skoyta uppi.

Ró hugsaði ikki nakað serligt um Dánial tað kvøldið, men Dánial fekk kenslur fyri Ró við tað sama.

– Vinmaðurin og eg fóru ein langan biltúr aftaná prátið uttan fyri Kiosk Vár. Eg trúgvi, at vit práttaðu í einar tveir tímar, har vit lögdu eina ætlan, hvussu hon skuldi blíva mín, sigur Dánial flennandi.

– Eg fekk kanska ein lítlan mistanka, tá eg loggaði á Facebook seinni um kvøldið. Tá hevði eg longu fingið eina vinarumbøn frá Dániali, sigur Ró.

Noyddi Ró til biltúrar

Dánial hugsaði at smíða, meðan jarnið enn var heitt, og hann valdi at handla skjótt.

– Vit koyrdu nokk so ofta biltúrar um tað mundið, og eg hugsaði, at tað var ein finur máti at koma í samband við hana uppá.

Vinmaðurin hevði bil, og eg fekk hann at skipa fyri biltúrum, har Ró kundi koma við. Ella rættari sagt, har vit noyddu hana at koma við.

– Tað eina kvøldið síðst í september stóðu teir uttan fyri húsini hjá okkum og komu inn eftir mær. Eg hevði onki

annað val enn at fara við. Men okay, eg tímdi eisini væl við, sigur Ró við einum smíli.

Í byrjanini koyrdu ungu fólkinu einans biltúr í vikuskiftinum, men skjótt vant tað upp á seg, og komin inn í november mánað bleiv tað til næstan hvørt kvøld.

– Tað vóru ymisk fólk, sum vóru biltúr. Tey einastu, sum altíð vóru við, vóru vinmaðurin, Ró og eg, sigur Dánial, sum hevur eina mostur á Toftum, sum hann ofta svav hjá, tá hann hevði verið biltúr í Eysturoynni.

Hóast Dánial og Ró sóust næstan hvønn dag til biltúrar, var tað yvirraskandi lítið samskipti, tey høvdu gjøgnum telefon og internetið.

– Ikki fyrr enn í december byrjaðu vit so smátt at senda sms'ir til hvørt annað. Tá hevði eg fingið kenslur fyri Dániali. Tær komu spakuliga, men tær komu so til síðst, greiðir Ró frá.

Tvey í bilinum

Dánial skuldi við familjuni halda jól í Suðurljóndi. Tá gjørdist Facebook lívlinjan til Ró.

– Vit vóru niðri í eina viku, og eg kjattaði við Ró hvønn dag hesar dagar. Ella rættari sagt hvørt kvøld, tí ljósu tímarnir á degnum vóru rættiliga upptiknir við øðrum, sigur Dánial.

– Eg gleddi meg til at seta meg við telduna og vita, um nøkur nýggj boð vóru komin. Tað er nokk so stuttligt, at vit byrjaðu at senda sms'ir, áðrenn vit byrjaðu at skriva á Facebook. Men soleiðis var tað so hjá okkum, staðfestir Ró.

Tá Dánial kom aftur úr Danmark,

var tað liðugt við at hava fullan bil, tá koyrt varð biltúr.

– Nú kundi man sum so siga, at vit veruliga fjasaðust, og vit byrjaðu at koyra biltúrar einsamøll. Harafturat byrjaðu vit at hyggja meira og meira eftir filmi. Dánial vil vera við, at tað fyri tað mesta var gentufilmar, sigur Ró flennandi.

– Eg visti um hetta mundið, hvat klokkan hevði sliðið. Vinkonurnar hjá Ró høvdu eisini fortalt mær, at hon var forlipt uppi í mær, sum gav mær eina rættiliga góða kenslu. 1. februar 2013 spurdi eg so Ró, um vit ikki bara skuldi gera tað officielt.

Tað er synd at siga, at kunngerðin um nýggja parlagið loypti hvøkk á nakran.

– Øll sóu tað koma og bíðaðu bara eftir tí, sigur Dánial.

Ferðsluóhappið

Alt koyrði, sum tað skuldi. Dánial og Ró vóru ung, forelskað og glað. Men so hendi tað.

– Tað var 16. mars. Eg hevði sett Ró av við Kiostk Vár í Runavík, har hon arbeiddi. Eg koyri so víðari og skal út á Toftir, har mostir mín býr. Snaraður út úr rundkoyringini og koyrandi út móti Toftum leggur ein bilur beint út fyri meg, sum ger, at eg blívi kløkkur og missi tamarhaldið. Hetta var tíðliga á seinnapartin, og veðrið var gott, men júst í hesum svinginum var sýnið rættiliga vánaligt. Fyri at ikki raka bilin royni eg at draga rundan um hann, men koyri upp á autoverndina og fari so bóltandi oman eftir bønum, greiðir Dánial frá.